

Promatrati srcem

Dragi prijatelji,

Priča se da je Ramdas Swami, Shivaji-jev guru, pripovedao Ramayanu na tako divan način da je Hanuman i sam prisustvovao i slušao prerušen. U jednoj od tih sesija, Ramdas je opisao trenutak kada je Hanuman prvi put ugledao Situ nakon što je bila zarobljena i nestala. Našao ju je kako sedi u Ravaninom vrtu, okružena belim cvećem.

Saslušavši priču, Hanuman se trgao iz svoje zaokupljenosti. Odbacivši masku, ustao je i rekao: “Gospodine, slušao sam s velikim zadovoljstvom vaše pripovedanje, jer ni u čemu ne uživam više nego u pričama o mom Učitelju, ali žao mi je što vas moram obavestiti da je jedan detalj /u vašoj priči netačan. Cveće u Ravaninom vrtu nije bilo belo kako ste opisali, već crveno. Znam to zasigurno jer sam bio prisutan i video svojim očima.”

Lepota Ramdasova pripovedanja bila je u tome što je bio obdaren božanskom vizijom. On nije samo preporučavao Ramayanu kako mnogi ljudi čine, video je to lično, kao Sanjaya u *Bhagavad Giti*, te opisao to što je video. Uz poverenje koje prati takve sposobnosti,

Ramdaz je objasnio Hanumanu da je sigurno pogrešno zapamtio ovaj detalj jer je cveće sigurno bilo belo.

“Onda prenesite ovu priču Gospodinu Rami”, reče Hanuman i odoše.

Nakon što je saslušao njihova mišljenja, Učitelj Rama je rekao: „Žao mi je, ali ne mogu da rešim vaš spor jer nisam tada bio prisutan.”

Otišli su od Rame, a Hanuman je rekao: “Idemo do Majke Site. Ona će moći potvrditi da je cveće bilo crveno.”

Objasnili su stvar Siti, a ona je rekla: “Ramdas govori istinu. Cveće je bilo sasvim belo. Nije bilo crveno.”

“Kako je to moguće?” zapitao se Hanuman. “Video sam to sopstvenim očima, cveće je bilo crveno.”

“Da, video si ga kao crveno”, objasnila je Sita, “ali u tom trenutku tvoj je vid bio pomućen besom jer si tada saznao da me je Ravana zarobio. Zato si belo cveće video kao crveno.”

Hanuman je bio toliko ljut da mu je bes promenio vid, te mu se belo cveće učinilo crvenim poput vatre. Na trenutak je ušao u stanje maye, iluzije, i tako doživeo stvarno kao nestvarno i nestvarno kao stvarno. Zbog neispravnog razmišljanja, on je pogrešno shvatio.

Slično tome, zamislimo nekog uplašenog putnika koji hoda sam noću. On ugleda sićušnu svetleću bubicu koja se kreće u mraku i misli da je reč o duhu, onda ugleda uže i pomisli da je zmija. Jedan drugi čovek razgovara sa svojim šefom kasno uveče telefonom, a žena zaključi da joj je neveran. U oba slučaja oni ne vide stvarne okolnosti, već ih vide kroz filter pogrešnog razmišljanja. Obe te situacije počinju sa nepoznatim: nepoznati izvor

*Razlog zbog kog nismo u stanju videti stvarno kao stvarno.
Uzrok pogrešnog razmišljanja i pogrešno razumevanje,
unutrašnji je prtljag koji nosimo – naše samskare.*

svetlosti, nepoznati identitet užeta, nepoznata osoba na telefonu. U svakom se trenutku suočavamo s nepoznatim, no to ne sme biti prilika da se razvije iluzija.

Babuji Maharaj spoznao je uzrok te maye. Razlog zbog kog nismo u stanju videti stvarno kao stvarno. Uzrok pogrešnog razmišljanja i pogrešno razumevanje, unutrašnji je prtljag koji nosimo - naše samskare.

Samskare su utisci iskustava koja su emocionalno delovala na nas, iskustava koja su se ugradila u našu svest i ostala u podsvesti, te podsvesno deluju na naše živote i uzrokuju da mi svoju sadašnju stvarnost promatramo kroz prizmu prošlih iskustava. Naše stare

*Ova pohranjena emocionalna sećanja
uzrokuju naše tumačenje događaja.
To je kao da svet gledamo kroz sočivo
u boji.*

emocije i misaoni obrasci nadograđuju se na sadašnju stvarnost koja postaje iskrivljena. Ova pohranjena emocionalna sećanja uzrokuju naše tumačenje događaja. To je kao da svet gledamo kroz sočivo u boji.

Sećam se *Čarobnjaka iz Oza*, u kom se verovalo da je sve u gradu Ozu smaragdno zelene boje - no bila je to samo iluzija. Oz je bio baš kao i svaki drugi grad. Održavala se međutim iluzija zelenila jer je svaki stanovnik dobio naočare sa zelenim staklima koje su morali uvek da nose. Obojena stakla davala su stanovnicima lažni utisak da je grad obojen u zeleno.

Bila je to fikcija, ali i naša vizija stvarnog života isto je tako iskrivljena. Pristrasnosti koje imamo u našim životima još su gore jer, za razliku od stanovnika Oza čiji je vid promenjen samo jednim parom naočara, mi imamo više filtera koji zamagljuju našu percepciju. Par naočara mogu se lako ukloniti, ali naši filteri leže tako duboko u nama da ih naša duša prenosi s našom svešću iz jednog života u drugi. "Naočare" koje nosimo nisu jednoboje, već je više nijansi ugrađeno u njihova sočiva čineći ih gotovo neprozirnim. Štaviše, ti filteri se pojave nenajavljeno. Kada svetlost stvarnosti ne može prodreti u našu svest, mi živimo u tami, u svojevrsnom paklu.

Nepriistrasno gledanje vidi stvari onakvima kakve jesu, a da ništa ne dodaje i ne oduzima, bez osuđivanja ili emotivne interpretacije. Pravo gledanje se javlja kada nestanu svi filteri, a naše shastre shvate da je ta čista vizija darshan.

Samskare krive našu percepciju i navode nas da stvari prosuđujemo kao dobre ili loše. Nešto procenjujemo kao lepo, a drugo kao ružno; nešto kao sveto, a drugo kao svetovno. Promakne nam međutim činjenica da je svetost i lepota svugde oko nas. Prosuđivanje je u očima posmatrača. Tako prikrivamo stvarnost. Nepriistrasno gledanje vidi stvari onakvima kakve jesu, a da ništa ne dodaje i ne oduzima, bez osuđivanja ili emotivne interpretacije. Pravo gledanje se javlja kada nestanu svi filteri, a naše *shastre* shvate da je ta čista vizija *darshan*.

Većina ljudi shvata *darshan* u ograničenom smislu reči, kao pogled na sveto biće. No, mnogi su ljudi videli Učitelja Krishnu za njegova života, a retki su ga videli onakvim kakav on zaista jeste. Ko ga je onda zaista video? To me podseća na Babujijevu tvrdnju: „Mnogi mi dolaze, no nitko me ne vidi istinski“.

Mnogi su ljudi mrzeli Učitelja Krishnu. Samo su ga retki voleli. Duryodhana ga je ponizio, nazvavši ga običnim mađioničarem. Arjuna mu se divio, ali je gledao na njega ograničeno, kao na prijatelja. Čak ga ni Radha, uprkos svojoj neizmernoj ljubavi i obožavanju, nije doživljavala u svoj njegovoj veličini kao Gospodara Svemira. Kogod ga je video imao je neku drugu perspektivu gledanja. Niko nije video punu istinu.

To je zato što je svaka osoba jedinstvena. Od milijardi ljudi na ovom svetu, zamislite koliko utisaka zajednički nosimo, koliko uslovljenosti donosimo u ovaj trenutak koji zajedno proživljavamo na Zemlji i koliko ima individualnih viđenja. Obično su rezultat toga neslaganje i nejedinstvo.

No, nismo uvek bili takvi. U početku su naše svesti bile istovetne. Vladalo je “čisto“ viđenje stvarnosti. Razlike su se pojavile sa pogrešnim razmišljanjem i počeli smo stvarati svoje male svetove. Babuji opisuje te naše svetove kao ostrva — ostrva koja se udaljavaju jedan od drugog i od jedinstva, te vode individualnosti, izolaciji i življenju kojim upravlja ego.

Ego je po svojoj prirodi sebičan i traži lični opstanak. Najveći mu je strah uništenje njegovog identiteta. Iz njegove perspektive čak je i fizička smrt poželjnija od smrti ega. Zaokupljen kontinuitetom svog postojanja, ego uvek želi videti sebe, kao da gleda u ogledalo da se uveri da još uvek postoji.

Kako ego može videti sebe kada nema svoj oblik? Odgovor leži u tome da se ego identifikuje sa poznatim stvarima koje su subjektivno uočljive i nalaze se van njega. Pokazujući nešto što je izvan, ego izjavljuje: "To sam ja", i tada je zadovoljan. Tako se može poistovetiti sa umom, telom ili čak sa onim što je van ljudskog tela, npr. s kulturom, jezikom, ukusom, imovinom itd.

Odgovarajući na jedno pismo, Babuji je jednom rekao: „Dobro je što ti je drago dobiti *darshanu maha-purusha* (svetaca). Bolje bi bilo međutim da pokušaš imati *darshanu* samog sebe." Da bismo stekli *darshan* pravog Sopstva, moramo odbaciti lažne identitete koje je nakupio ego. No, ego je jako vezan za te lažne identitete. Kada im se zapreti, on postaje agresivan. Zapitajte se kako se osećate kada neko kritikuje ono što smatrate delom sebe - vašu veru, naciju, zajednicu, porodicu, itd. Snaga tog osećaja znak je intenziteta identifikacije ega - maske koja pokriva pravi identitet.

Jak ego razara jedinstvo. Ako radite u nekoj grupi, drugi će možda hteti raditi stvari drugačije od vas. Ako ste previše identifikovani s sopstvenim idejama, konstruktivni predlozi koje daju drugi izgledaće vam kao lične pretnje. Zamislite da svi u grupi usvoje stil rada "ili po mom, ili nikako!" Zamislite kakav bi tada bio rezultat! Različite perspektive su zdrave ako ostanemo fleksibilni i izbegnemo borbe ega.

Egoističan stil postavlja prepreke Učiteljevom radu da nas učini kanalima božanske energije. Ako tok božanske energije naiđe na otpor u nama, javlja se trenje. Fenomeni poput "trzanja" tokom meditacije znak su otpora u sistemu.

*Da bismo stekli darshan pravog Sopstva,
moramo odbaciti lažne identitete koje je
nakupio ego.*

Ego i samskare su partneri. Samskare nastaju kada reagujemo emotivno. Ego je reaktivni element u nama koji pokreće stvaranje samskara. Zašto ego reaguje? On reaguje kada je jedna od njegovih identifikacija pojačana ili ugrožena. Ova se reakcija javlja u obliku 'sviđa mi se' ili 'ne sviđa mi se'. Pozitivna ili negativna emocija nastala u toj reakciji postaje tada utisak.

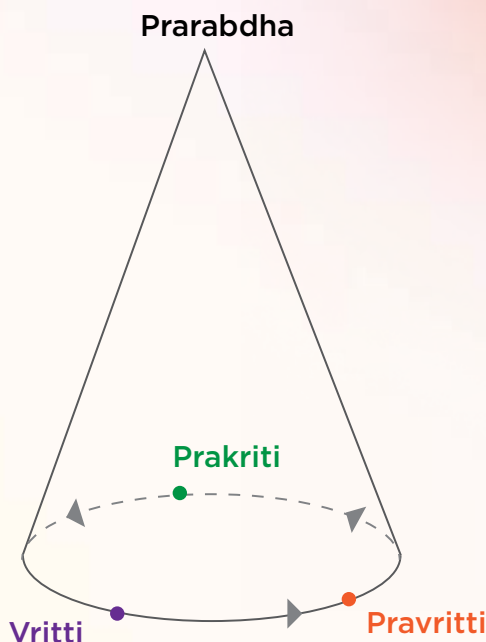
U skladu sa tim, samskare određuju objekte sa kojima se ego identifikuje. Ego i samskara, dakle, zajedno stvaraju mayu, te filtriraju našu percepciju i krive viziju stvarnosti.

Individualne sudbine izrastaju iz semena samskara zasađenog u tlo ega. Naše samskare stvaraju namere naših srca, a um deluje kako bi ih ostvario. Delovanje i sklonosti uma poznati su kao *vritti*. Naše *vritti*, pak upravljaju našim *pravrittis*-ima (osobinama). Zajedno, *vritti* i *pravritti* pridaju našoj prakriti (prirodi), kao kvaliteti tri *gune* — *sattve*, *rajas*-a i *tamas*-a.

Zavisno od osobina naše prirode, mi stalno ponavljamo određene radnje. Gurman stalno odlazi u restorane. Surfer neprestano juri za talasima. Zaljubljenik u film stalno ide u bioskop. Takve aktivnosti pridonose sakupljanju određenih vrsta samskara, a koje su jedinstvene prirodi svake osobe. Iz jednog života u drugi, neprestana aktivnost i sakupljanje samskara sve više definiše našu prirodu. To smatramo sudbinom (*praradbha*).

Individualne sudbine izrastaju iz semena samskara zasađenog u tlo ega. Naše samskare stvaraju namere naših srca, a um deluje kako bi ih ostvario. Delovanje i sklonosti uma poznati su kao vritti. Naše vritti, pak upravljaju našim pravrittis-ima (osobinama). Zajedno, vritti i pravritti pridaju našoj prakriti (prirodi), kao kvaliteti tri gune — sattve, rajas-a i tamas-a.

Mi stvaramo svoje lične sudbine, ali postoji i božanska sudbina - sudbina koja se može ostvariti tek kada razrešimo svoje lično stvorene svetove i postignemo oslobađanje (*pralaya*).

To je bio razlog zbog kog je veliki Rishi Patanjali ponudio put joge kojim možemo negirati *vritti*-je, koji bi u suprotnom stvarali našu unapred određenu sudbinu i zadržali nas u vrtlogu *maye*. Iz istog razloga je Pujya Babuji osmislio metod uklanjanja samskara koje održavaju naše *vritti*-je. *Chit vritti nirodh* je na neki način stanje joge. Punjenje naših *vrittija* nikada nam neće pomoći, zato je to a-yogya, a ne joga (yoga).

Nažalost, ego je sklon da brani ono što je stvorio i da se poistoveti sa *vritti*-ma, *pravritti*-ma, *prakriti* i *prarabdha*-om. To otežava promenu. Voljeni Chariji je govorio da budala svoje greške prepoznaje samo unazad, ako ih uopšte prepozna; inteligentna osoba shvata svoje greške dok ih čini; a mudra osoba unapred vidi greške i izbegava ih.

Kako kategorizovati osobu koja vidi svoje greške, ali tvrdoglavo istrajava u tome da su ti postupci ispravni? Kako se takva osoba može promeniti? Kako ona može uticati na svoju individualnu *pralayu* kada je toliko zauzeta jačanjem onoga što je stvorila? To je kao da se bakar pretvori u zlato; je li to uopšte moguće? To možda objašnjava zašto ne uspevamo da se promenimo. To može takođe da objasni i zašto, u Babujijevom dijagramu od dvadeset i tri kruga, prstenovi ega podržavaju prstenove *maye*.

Sahaj Marg nam nudi unutrašnji trening ovladavanja životnim stilom koji nam omogućava obavljanje plemenitih zadataka bez stvaranja samskara. Teret samskara lako je ukloniti. Dnevne naslage samskara uklanjaju se tokom večernjeg čišćenja. Prošle samskare iz ove inkarnacije instruktori čiste tokom pojedinačnih sitting-a. Samskare iz prošlih života uklanjaju se tokom bhandara, tokom grupnih satsangh-a, u fizičkoj prisutnosti Učitelja te, ako je abhyasi posvećen i dostigne *layavasthu*, u svakom trenutku.

Sprečavanje stvaranja samskara veći je izazov. Izbeći stvaranje utisaka dok živimo na ovom svetu, isto je kao izbeći ugljenu prašinu u rudniku uglja, ili, ne pokvasiti se hodajući po kišnoj oluji. Kišu ne možemo izbeći, ali se od kiše možemo zaštititi kabanicom. Šta može da posluži kao “kabanica” za um i srce kako bi ostali netaknuti čak i tokom emotivnih previranja? Zaštitno odelo ‘*stalnog sećanja*’ koje je ispunjeno ljubavlju prema Bogu.

Trajno sećanje jedini je mogući filter. Ono filtrira utiske pre nego što oni zamute našu svest. Svojim zaštitnim velom poniznosti, trajno sećanje filtrira ego i oslobađa nas učinaka pristrasnosti, tako da božanski cilj ostaje jasno pred nama. Kada naša percepcija ostane srcem uronjena u ljubav prema Stvaraocu, čak i svetovno i iluzorno postaje božansko i izvanredno. Ako je Bog božanski, onda je i ono što on stvori božansko, jer su Izvor i rezultat jedno te isto. Sve postaje božansko.

S ljubavlju i poštovanjem,
Kamlesh

Povodom 123. godišnjice rođenja

PUJYA SHRI BABUJI MAHARAJ

29. i 30. aprila, 1. maja 2022. godine

heartfulness[™]
advancing in love